

Aigua és Vida

Aigua és Vida és una xarxa d'organitzacions socials, ambientals, de cooperació, sindicals, veïnals, etc. que treballa per una gestió de l'aigua pública i democràtica de l'aigua i pel bon estat ecològic de les masses d'aigua a Catalunya en compliment de la Directiva Marc d'Aigua.

Des de la privatització d'Aigües Ter Llobregat (ATL) que al·lertem dels seus inconvenients socials, ambientals i econòmics. Sortosament, el passat 1 d'Agost la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya va validar un Decret del Govern que acordava la recuperació d'ATL.

No obstant, els dos dies anteriors, 30 i 31 de juliol vàrem trametre dues comunicacions on manifestàvem el nostre desacord respecte a què la recuperació d'ATL no es produís a partir d'un debat parlamentari, el model de participació ciutadana per a la gestió de la nova empresa pública, que el finançament tornés a efectuar-se mitjançant fons econòmics de l'ACA i que en el catàleg d'infraestructures no s'incorporés la potabilitzadora de Sant Joan Despí.

Així mateix, hi ha un reguitzell de reptes ambientals vinculats a l'aigua que considerem que el Departament de Territori i Sostenibilitat, l'Agència Catalana de l'Aigua i el govern de Catalunya no adopta les mesures necessàries per a la seva solució.

El govern de Catalunya ha de potenciar donar resposta al gran repte que tenim d'adaptar-nos i mitigar els efectes del canvi climàtic sobre l'element aigua. Tan essencial per la preservació dels ecosistemes fluvials, com per a les reserves d'aigua que han d'alimentar els diversos usos (agrícola, industrial, domèstic, etc.) que la ciutadania de Catalunya inexorablement en fa.

El llistat de reptes és ampli i complex, en prioritzem uns quants i sol·licitem a la Conselleria de Territori i Sostenibilitat informi de quines mesures ha pres i pensar desenvolupar al respecte. Els enunciem i breument els descrivim:

- La **remunicipalització de l'aigua** és un fet que s'estén per tot el món. També ha arribat a Catalunya. Diversos municipis, cada vegada de més habitants, han decidit recuperar la gestió pública de l'aigua. A hores d'ara, els casos més emblemàtics possiblement siguin Terrassa i Girona. Així mateix, hi ha altres municipis de diveses escales que han pres la decisió o que l'estudien. No obstant, les multinacionals de l'aigua posen tot tipus d'entrebancs per a impedir les remunicipalitzacions, encata que hagin estat aprovades pels plens municipals i finalitzades les concessions. El Parlament de Catalunya va aprovar que l'Agència Catalana de l'Aigua posaria i difondria un Pla d'Acompanyament i Recursos per a la Municipalització de l'Aigua (PARMA) que inclogués, entre altres mesures, la creació d'un equip dins l'Agència Catalana de l'Aigua d'assessorament jurídic a disposició dels municipis que volessin iniciar la remunicipalització dels serveis d'aigua, per a garantir-ne la correcció, la fiabilitat i el bon desenvolupament normatiu.
- El **Canal Segarra-Garrigues** és una de les obres de major pressupost de la Generalitat de Catalunya. La seva inviabilitat econòmica, social i ambiental ha quedat reflexada en diversos informes. Així mateix, els mitjans de comunicació han publicat indicis de corrupció a un pressupost que s'havia disparat en un 81%. Dels 1.000 M€ a pràcticament 2.000 M€. Considerem que s'ha de fer una auditoria a fons d'aquesta gran obra i s'aturi fins que no es

redimensioni a les seves possibilitats socials, ambientals i econòmiques. Així mateix, cal de forma clara i contundent un pronuncionament oficial que descarti el transvasament del Segre a les Conques Internes de Catalunya.

- El **transvasament del Siurana** és una obra fora de la lògica dels nostres temps. El riu Siurana, afluent de l'Ebre és plenament segrestat per alimentar l'embasament de Riudecanayes, des d'on alimentar part de l'abastament d'alguns municipis com Reus i Riudoms. Malauradament, també la seva aigua entra en un mercadeig de drets que és del tot inacceptable. Així mateix, els abastaments tenen altres alternatives a partir de la reutilització dels efluent de les depuradores de la zona i del sobrant a l'hivern del minitransvasament de Tarragona.
- El **Ter pateix un espoli** per alimentar la Regió Metropolitana de Barcelona. Demanem que es compleixi el calendari de retorn de la seva aigua fixat a l'Acord del Ter i que es puguin en marxa totes les mesures necessàries a la RMB per baixar els consums i trobar noves fonts d'aigua (reutilització efluent depuradora, recuperació pous, aprofitament aigües pluvials, etc.). Així mateix, el seu tram alt es cortocircuitat i assecat per minicentrals darrera minicentrals. Els aqüífers de la conca del Ter possiblement siguin els més afectats per la sobredimensionada cabana porcina.
- **L'Ebre i el seu Delta** pateixen els efectes d'un desenvolupament agrícola per sobre de la seva capacitat. Els projectes de nous regadius es multipliquen sense aigua possible per alimentar-los. Mentrestant, els sediments omplen els embassaments i no circulen. Per condimentar la bogeria es continuen planificant nous embassaments en una mosta que el paper ho suporta tot fora de qualsevol lògica. Si bé és cert, que les principals competències són de la CHE, el govern de Catalunya sí que pot oposar-se de forma clara i explícita a aquest sense sentit. Cal recordar també, que la Generalitat sí que té competències en agricultura en la part catalana de la conca de l'Ebre i que té molt a fer pel que fa a captacions i incompliment dels cabals de manteniment. Sobretot en la conca del Segre.
- Relacionat també amb l'agricultura i la ramaderia industrial tenim un dels majors reptes a Catalunya. Aturar la **contaminació dels aqüífers de nitrats per purins**. L'ACA ha intentat alguna tèbia mesura, com cobrar l'aigua a les granges que en última instància el govern ha aturat. És urgent, que el govern de Catalunya implantí mesures per disminuir una cabana porcina que està molt per sobre de la capacitat de càrrega del nostre país i que contamina les nostres imprescindibles reserves d'aigua.
- El riu Llobregat pateix un gran nombre d'impactes. Possiblement sigui el riu de Catalunya que més en pateix. Des de les minicentrals a les capçaleres que deixen el riu sec, la contaminació i grans captacions a l'Anoia de les indústries adoberes i papereres, els impactes sobre la seva qualitat hidromorfològica en riberes, el desviament enginyeril del seu últim tram, etc. No obstant, la mineria i les muntanyes de runams salins acumulats al seu tram mig i del Cardener superen tots els límits. Aconseguint ser un dels impactes més greus sobre el medi aquàtic a tota Europa. Una mineria que se'n porta un gran nombre de fons públics, que els tribunals catalans, estatals i europeus ja han qüestionat i han sentenciat en contra d'aquesta sobreimpactant explotació, però que incomprendiblement el govern i el Parlament de Catalunya continuen permeten i pressionant als tribunals per continuar l'explotació, tot i el risc que comporta sobre la biodiversitat, però també sobre la salut de milions de persones que beuen de les aigües salinitzades per aquesta explotació. Per evitar aquests riscos l'administració ha de fer grans inversions per mantenir una mínima qualitat per a ús de boca. No obstant, les trencadisses d'emissaris i basses que provoquen abocaments són el pa de cada dia.
- Els **cabals de manteniment** en l'últim Plan Hidrològic de Conques Internes han estat reduïts sense cap criteri científic en un 40%. Els grups ecologistes i Aigua és Vida ja vàrem mostrar el nostre ple desacord. La justificació per part de l'ACA va ser que ara es podria exigir el compliment dels cabals. No obstant, desconeixem quin criteri es seguirà per fer un pla de seguiment i control d'aquest cabals i quines mesures es prendran per retallar les captacions

que fan impossible l'acompliment. Així mateix, considerem imprescindible un monitoreig on la ciutadania pugui fer un fàcil seguiment del seu acompliment.

Per tot plegat, demanem al Conseller Hble, Damià Calvet faci tot el possible perquè el govern de Catalunya possi en marxa i actualitzi urgentment les mesures necessàries per a donar resposta a tots els reptes aquí anunciats. Així, mateix li sol·licitem mantenir trobades periòdiques fer-n'hi un acurat seguiment.

Barcelona, 30 d'Agost de 2018

**El Decret d'ATL serà aprovat sense debat parlamentari,
amb poca participació en els òrgans de governança
i excloent la potabilitzadora de Sant Joan Despí**

**La privatització d'ATL ha demostrat el fracàs
de la gestió privada de l'aigua.
En cal una gestió pública i democràtica**

Valorem com una gran notícia que finalment el Govern de la Generalitat de Catalunya recuperi la gestió pública d'ATL i anunciï la seva intenció d'obrir a la participació i control ciutadà la seva gestió. Tanmateix, Aigua és vida qüestionem alguns aspectes en relació al [Decret Llei 4/2018 del 17 de juliol](#), de creació de l'Ens d'Abastament Aigües Ter – Llobregat (ATL).

L'aposta per la gestió pública d'ATL compte amb un gran consens polític. Tanmateix, la validació del Decret de Govern per la recuperació d'ATL no podrà ser debatut ni en comissions parlamentàries ni en plenari del Parlament de Catalunya. Sembla, però, que la Diputació Permanent del Parlament aquest mateix mes de juliol ratificarà el Decret.

El Decret no deixa clar com finalment quedarà l'última pujada del 11,8% de la tarifa per als municipis que ja l'han executat. Es desconeix si han de mantenir-les, descomptar-la o si els municipis que ja l'han pujat podran recuperar-la.

La composició del nou Consell d'Administració d'ATL amb només membres del propi govern, molt contrari del que s'anuncia, és una clara mostra de nul·la governança participativa i d'obertura a facilitar i admetre cap tipus de control. Al nostre entendre haurien de configurar-lo també membres dels sindicats de treballadors, organitzacions socials i forces polítiques de l'oposició. Si més no de la principal força política de l'oposició. Així mateix, considerem que des del primer moment s'hauria de facilitar a sindicats i organitzacions socials el poder fer un acurat seguiment del procés de recuperació d'ATL.

Considerem que la participació ciutadana en el Consell de la Xarxa d'Abastament Ter – Llobregat hauria d'ampliar-se a organitzacions veïnals, sindicals i ecologistes com podria ser el propi comitè d'empresa, la CONFAVC, Aigua és Vida i les Taules de l'Aigua del Ter i del Llobregat.

Al nostre entendre apareixen certes ambigüetats entre les possibilitats d'endeutament d'ATL i les tarifes. Davant les experiències passades d'emprar ATL com a finançador d'inversions per sobre de la seva capacitat d'autofinançament considerem que s'han de posar totes les mesures perquè aquest

fet mai torni a succeir. En aquest sentit, proposem se li faciliti i es doti de recursos econòmics a l'Observatori del Deute per a poder fer un exhaustiu seguiment.

Aigua és Vida considera que caldria fer una auditoria sobre qui realment és el propietari de totes les infraestructures. Molts Ajuntament varen fer inversions abans i després de la creació d'ATL (1990) que no han estat considerades ni compensades.

El Decret no contempla la inclusió al sistema ATL de l'ETAP de Sant Joan Despí. Des d'Aigua és Vida insistim que s'ha de posar data a la incorporació d'aquesta infraestructura al sistema.

Finalment i molt important, el Decret a la seva Disposició Final 2a fixa que el Deute assolit amb ATL l'assumirà l'Agència Catalana de l'Aigua i no els pressupostos generals de la Generalitat de Catalunya. **De nou de forma increïble i fora de tota ètica el govern de Catalunya fa servir un Dret Humà essencial per a la vida com l'aigua com un producte financer.**

LA PRIVATITZACIÓ D'ATL. MOSTRA D'UN MODEL FRACASSAT

L'aposta de Mas per la liberalització dels serveis més bàsics

El 28 de desembre de 2010 Artur Mas va signar el decret d'anomenament del govern que va titllar dels millors. Emulant les polítiques neoliberals de Cameron, primer ministre britànic, Mas es proposava fer molt més amb molt menys. El seu equip de govern incorporava consellers de marcat perfil neoliberal com Mas Colell, Germà Gordó o Boi Ruiz amb la intenció d'aprimar en tot el possible l'administració pública i liberalitzar el màxim de serveis bàsics. Era el mantra neoliberal que havia de salvar l'economia. No es va fer esperar gaire la imposició d'aquesta miraculosa recepte. El 8 de Juny del 2011 presentava la Llei Omnibus, una llei que d'una tacada en modificava 83. Entre d'altres importants accions de tot tipus, dinamitava els espais participatius sobre gestió d'aigua a les conques i obria la porta a la privatització de l'emblemàtica empresa pública de gestió d'aigua en alta Aigües Ter Llobregat.

Àmplia resposta de la societat civil contra la privatització d'ATL

La resposta dels grups ecologistes no es va fer esperar. Varen presentar unes rigoroses i extenses al·legacions a aquesta nefasta modificació de 83 lleis, que tan afavoria el lliure mercat i tan de mal feia als Drets Humans i al medi natural. La Llei es va aprovar gràcies al suport parlamentari del PP.

La resposta ciutadana es va ampliar el 9 de novembre de 2011, **Representants dels sectors veïnals, laborals i ecologistes presentaven davant l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) diferents demandes** i properes accions per la defensa de l'aigua i la seva gestió pública i participativa. Sota el lema *Avui és l'aigua, demà la vida. Ni un pas enrere* denunciaven les retallades pressupostàries del sector públic de l'aigua, així com els anunciats acomiadaments i les previsibles reduccions dels estàndards ambientals com a conseqüència de la privatització del servei. El procés de privatització continuava sense escoltar a ningú. Les organitzacions socio ambientals i treballadores d'ATL i ACA persistien en la seva petició d'aturar la privatització d'Aigües Ter Llobregat i la pròpia Agència Catalana de l'Aigua. Al març de 2012 els treballadors varen convocar una vaga davant el risc de privatització i de pèrdua de llocs de treball. Ecologistes en Acció i Enginyeria sense Fronteres publicaren un mònogràfic en motiu del Fòrum Mundial de l'Aigua a Marsella i la Federació de Veïns i Veïnes de Barcelona va publicar un monogràfic a la seva revista El Carrer dedicat als perjudicis de la privatització de l'aigua.

Decenes d'Ajuntaments s'hi sumen

No només va ser la societat civil, els treballadors d'ATL i de l'ACA els que varen mostrar amb claretat el rebuig a la privatització d'ATL. Una moció proposada per Aigua és Vida va ser aprovada en ple per més de 50 Ajuntaments. Els arguments socials, econòmics i ambientals esgrimits per Aigua és Vida evidenciaven que la privatització de l'aigua només podia afavorir amb grans beneficis econòmics la multinacional que es fes amb el seu servei, empitjorar el servei als municipis

i a la seva ciutadania i els ecosistemes fluvials que són font de vida. La moció alertava que l'accés a l'aigua potable i al sanejament és un dret humà, que l'externalització de la gestió encariria el cost de l'aigua en alta, que ATL és patrimoni comú dels ciutadans i ciutadanes, dels municipis i d'altres entitats locals, que aquesta privatització afectaria negativament les finances municipals i la governança del servei de l'aigua,

La moció informava i argumentava que la privatització d'Aigües Ter Llobregat era arbitrària i sense cap fonament ni rigor tècnic, ni econòmic, ni social, ni ambiental. No hi ha cap justificació en caps d'aquests àmbits.

La previsió dels impactes ambientals sobre el cabal de manteniment del Ter eren evidents. Els grups ecologistes amb un ampli suport social d'entitats de tot tipus i que eren la llavor d'Aigua és Vida Girona elaboraren una proposta de moció per aprovar-se als municipis de la conca del Ter. La moció es va aprovar per nombroses plens municipals de la conca. D'aquesta forma, el debat sobre la remunicipalització del servei en Alta d'Aigües Ter Llobregat es transformava en una lluita nacional i un referent dels vincles entre la gestió pública de l'aigua i la preservació dels ecosistemes fluvials.

L'excusa del dèficit i com argument al nyap de la privatització d'Aigües Ter Llobregat

A novembre de 2012 tot són preses per aturar la privatització d'Aigües Ter Llobregat. S'havia de tancar la privatització fos com fos per ordres del "magnífic" conseller d'economia Mas Colell. La Generalitat tenia un dèficit de més de 40.000 milions d'Euros i els 300 que avançaria Acciona eren imprescindibles per sanejar l'economia de la Generalitat. Una excusa poc creïble per simplement transferir una empresa pública que havia rebut premis internacionals per la seva bona gestió a augmentar els lucre de les grans companyies que es dedicaven a negociar amb un Dret Humà com l'aigua. Més quan anys després vàrem conèixer que el dèficit de 795 Milions d'Euros va ser assumit per la pròpia Generalitat.

Al concurs varen aparèixer dos possibles candidats a la gestió d'ATL un pilotat per Agbar i l'altra per Acciona. Agbar acompanyada per dos fons d'inversió de pensions; Caisse de Dépot, un fons canadenc (33%), i First State, un fons australià (30%). Fons d'inversió, d'altra banda, coneguts per la seva inversió en armament, grans projectes de mineria aurífera, processos de fractura hidràulica o "fracking" i fracassats processos de privatització de l'aigua, com en el cas de Manila, Filipines. El segon candidat a la licitació és del mateix estil, Acciona es presentava amb un fons d'inversió brasiler (anys després involucrat amb un gran escàndol financer) i dues famílies catalanes benestants.

De traca i mocador. La Generalitat contra la pròpia Generalitat

El procés de privatització va ser tot un espectacle de l'*Autonomia bananera* vàrem passar al *Govern de pandereta*. El 17 d'octubre de 2012 Mas apreta el Departament de Territori per a correuïta adjudicar la licitació d'ATL perquè el Departament d'Economia apretava, però el 26 d'Octubre presidència al saber que el guanyador del concurs era Acciona, deixa en evidència al conseller de Territori i Sostenibilitat al·legant que calia fer un anàlisi complet de les dues ofertes presentades. El xoc entre famílies convergents va a més, el 6 de novembre es concessionava a Acciona amb un gran disgust per Germà Gordó. Així que l'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals de Catalunya (OARCC) el 30 de Novembre suspén l'adjudicació. L'OARCC estava format per un sol membre i haviat estat creat per Germà Gordó, ara conseller de Justícia. Màxim propulsor al govern que el concurs se l'havia d'endur sí o sí Agbar. Als pocs dies la lluita de famílies i de multinacionals es torna a decantar cap a l'altra banda i s'aixeca la suspensió. Les pressions de les multinacionals i la lluita en el sí del govern va continuar. Fins i tot, va fer caure el conseller de Territori i Sostenibilitat pel fet de no beneficiar Agbar. El despropòsit continua i el 4 de gener ens assebenem pels mitjans de comunicació que la Generalitat porta als Tribunals a la mateixa Generalitat. Certament, impressionant com els interessos de les multinacionals varen fer ballar al govern de la Generalitat.

La privatització d'ATL comportava imputar al rebut 4.048 M€

Des d'Aigua és Vida vàrem fer tot el possible per aturar la privatització d'un servei públic tan essencial per al nostre país. Des de l'avantprojecte d'explotació elaborat per la Generalitat de Catalunya vàrem extreure i detallar els costos econòmics, laborals i ambientals que suposava la privatització i vàrem mantenir diverses reunions amb els diversos grups parlamentaris per intentar que el Parlament de Catalunya aturés aquella nefasta privatització.

Els hi vàrem informar de tota una sèrie de conseqüències que la privatització d'Aigües Ter Llobregat comportaria i que el pas del temps ha constatat: una reducció de les inversions, un menor manteniment de les instal·lacions, una reducció del personal, un augment de tarifes, unes subcontractacions opaques a empreses afins per augmentar els beneficis, unadesconsideració a la Directiva Marc de l'Aigua, al bon estat ecològic de les nostres masses d'aigua i al Pla Hidrològic de Catalunya. És a dir, una pèrdua de la qualitat del servei i del medi, així com una pujada de preus desmesurada.

Econòmicament l'operació era molt negativa. La Generalitat cobraria inicialment 300 M€, que en només 12 anys la multinacional recuperaria, però obligava a repercutir en el rebut de l'aigua 4.048 M€ de costos del tot innecessaris que finalment haurien de pagar les famílies al rebut de l'aigua: 1.668 M€ de benefici net per als accionistes, 715 M€ d'impostos que com empresa pública no s'haurien de pagar i la repercussió en el rebut dels 1.000 M€ del canon concessional que la Generalitat cobraria (300M€ inicials i 700M€ aplaçats). A més, 1.645M€ de costos financers associats. La privatització d'ATL suposava facilitar una operació molt beneficiosa per a una multinacional i per als bancs que finançaven l'operació, mentre la Generalitat s'havia d'empassar una operació molt negativa en tots els aspectes.

A la primavera del 2016 es publiquen dades econòmiques dels primers anys de gestió privada d'ATL. Els anys 2013-14 ja havia registrat 35 milions d'Euros de beneficis. Tanmateix, un 90% es va repartir entre els accionistes. Cosa que, va suposar un increment de l'endeutament des de la seva privatització, El passiu financer el 2014 era de 820,62, 111 més que el 2013. Després d'aquesta xifra conjuntament amb una pujada de la tarifa de gairebé el 100% es fa evident que la gestió privada de cap manera és més eficient que la pública.

La pujada de tarifa d'ATL des de la privatització ha estat del 138,12%

Des de l'any 2010, la tarifa d'ATL ha tingut un increment acumulat del 138.12%. La pujada més elevada va ser l'any 2012 just abans de la privatització. Al juliol, una pujada del 70%, a principis de novembre del 0,63% i una tercera a finals del mateix mes de novembre del 6,9%. Per aquest any 2018 l'ACA a desembre de 2017 va aprovar una pujada del 11,8% de la tarifa, amb els vots de l'actual govern de la Generalitat i en contra de tota la resta. Una pujada incomprensible per la previsió de en breu temps una sentència definitiva del Tribunal Suprem de Justícia que molt probablement anul·laria la concessió a Acciona. A l'Abril de 2019, posteriorment a la sentència del Tribunal Suprem de Justícia l'ACA es va veure oblidada a fer marxa enrere davant aquestai incomprensible i injustificada pujada.

Sentències del TSJC i del TSJ anul·len l'adjudicació d'ATL a Acciona.

Han hagut de passar 8 anys perquè els tribunals donin la raó al que des d'un principi Aigua és Vida va anunciar. Els tribunals de justícia de forma definitiva anul·len l'adjudicació d'ATL. A febrer de 2018 el Tribunal Superior de Justícia va ratificar la sentència del Tribunal de Justícia de Catalunya de Juny de 2015 d'anul·lació de l'adjudicació d'ATL a Acciona. La Generalitat de Catalunya atesos els compromisos establerts pel govern i gairebé tot l'arc parlamentari estava obligada a d'una vegada per totes recuperar la gestió d'Aigües Ter – Llobregat.

La Diputació Permanent del Parlament es reunirà l'1 d'Agost per recuperar ATL

Sol·licitem s'aprovi el Decret Llei però també es trameti un Projecte de Llei

El passat 17 de juliol el Govern de la Generalitat va aprovar el [Decret Llei 4/2018](#) pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat.

Els Decrets Llei són disposicions legislatives provisionals, aprovades pel Govern, que tenen una vigència de trenta dies hàbils. Dins d'aquest termini, el Parlament els pot validar, amb la qual cosa mantenen la vigència, o els pot derogar. Si el termini fineix sense que el Parlament els hagi validat, resten derogats.

El passat 24 de juliol es va anunciar que el Parlament de Catalunya “tancava” fins al proper [Octubre](#). Fins aquesta data no se celebrarà cap altre ple. Per tant, tots els punts a debatre quedaran pendents fins aquesta data.

Atès que el Decret Llei 4/2018 dels 17 de juliol s'ha de ratificar abans d'un mes pel Parlament de Catalunya perquè entri en vigor i aquest estar “tancat” tenim la informació que es convocarà per demà 1 d'Agost la [Diputació Permanent del Parlament](#) per validar aquest i altres urgents Decrets Llei. [La Diputació Permanent del Parlament té entre les seves funcions](#) quan el Parlament no és reunit en el període entre sessions “d) *Exercir el control dels decrets llei i de la legislació delegada.*”

Des d'Aigua és Vida demanem a tots els membres de la Diputació Permanent del Parlament **validin el Decret Llei 4/2018 del 17 de juliol d'enguany** per deixar molt clar que es recuperarà la gestió pública d'ATL després de 8 anys de disbauxes. No obstant, atesa la gran complexitat que suposa la recuperació d'una empresa de gestió en alta que abasteix 5 milions de persones, [els greus errors produïts en la seva privatització i els dubtes que presenta aquest Decret Llei sol·licitem als membres de la Diputació Permanent del Parlament que també aprovi la tramitació per via ordinària parlamentària](#) d'una Llei que amb el suport i les aportacions de totes les forces polítiques, les dels moviments socioambientals, veïnals i sindicals enriqueixin i millorin l'actual Decret Llei que ha de normativitzar la liquidació de la concessió anul·lada pel Tribunal Suprem de Justícia, la creació del nou Ens d'Abastament d'Aigües Ter-Llobregat i la seva futura metodologia de funcionament.

31 de juliol de 2018